

Kiemelt versek: 1., 6–10.

1. Sza - ba - díts meg en - gem, Úr Is - ten,
A go - nosz, csa - lárd em - ber - től;
Ö - rizz e - rő - szak - te - vők el - len,
Ments meg a vak - me - rő nép - től!

2. Kik csak hamisságot gondolnak / Mindenkor az ő szívükben,
És hogy hadakat indítsanak, / Azon vannak mindenképpen.
3. Élesebbre fenik nyelvüket / A kígyónak fullánkjánál.
Mint áspiskígyó, egyebeket / Megsértnek mérges ajkukkal.
4. Ments meg a gonoszok kezéből, / Akik erőszakot tesznek,
És igyekeznek szüntelenül, / Hogy engemet megejtsenek.
5. A kevélyek tört vetnek nékem, / És mindenütt hálót hánynak,
Kötéllel elállják ösvényem, / Hogy engemet megfogjanak.
6. Én pedig mondtam: Ó, Úr Isten, / Te vagy én erős Istenem!
Beszédem végyed füleidben, / Hallgasd meg esedezésem!
7. Uram, segítség vagy te nékem / Mindennemű ínségemben,
Azért védelmezd meg én fejem / A hadakozó időben!
8. Ne engedd a hitetleneknek, / Hogy elővigyék dolgukat!
Hogy tovább ne kevélykedjenek, / Rontsd meg gonosz szándékukat!
9. Tudom, hogy Isten a szegénynek / Fölveszi ügyét kegyesen,
Megkegyelmez az erőtlennek, / Ő igazságát jelentvén.
10. Az igazak szép énekekkel / Dicsérik te szent nevedet,
És örökké jó reménységgel / Megmaradnak színed előtt!